

Kære Pollerik.

Her er lidt om min flyvning på Lønstrup i september 1957.

Har du bemærkninger eller kommentarer eller rettelser tilføjer jeg det gerne.

Jeg husker, at vi mange år senere om efteråret var til træf i Lønstrup. Der blev fløjet, og om aftenen var der hyggeligt samvær på "Gården." Det var en tidligere Aviator pilot der ejede gården, og han havde en masse materiale om Aviator.

Jeg overnattede der flere gange, når jeg var alene af sted. Du og Jytte boede hos Finn og Gunhil kan jeg huske.

Hilsen til jer begge,
vi skriver eller tales nærmere,
Povl

En flyvetur med RHØNSEGLER AEX.

Lønstrup 15.september 1957.

Vi kørte op med flyet et par dage før, jeg mener det var Scherning og muligvis Snodske der kørte. Det var en klar aften, månelys og kometen Haley stod flot på himmelen, med den lange flotte hale mod nordvest.

Vi stillede flyet bag nogle forblæste træer ved en nedlagt kirkegård. Det var ud til marken hvorfra vi skulle starte.

Starten gik kl. 7 om morgenen den 25 september. Spillet stod helt nede ved klitterne, og jeg fik at vide, at jeg skulle trække hårdt, for at få mest mulig højde på. Det gik fint og jeg gled ud over skrænten, hvor jeg straks mærkede opvinden. Det blæste en 20-25 kt (ca. 10-13 sekund meter) fra NV, og vejret var klart men skyet og let sol. Det var fantastisk flot at runde Rubjerg Knude og kigge ned på havet og stranden. Nord for Rubjerg bøjede kysten mod øst og skrænten var for lav. Syd på vil jeg anslå at jeg kunne flyve en 2-3 km på skrænten.

Senere fik jeg selskab af Poul Erik Christesen der fløj sin femtimer i Babyen, og bag efter fløj Ib Braes sin femtimer. Det var hyggeligt med lidt selskab, der var jo ikke noget med radio kommunikation dengang. På stranden neden under gik og kravlede alle hjælperne rundt og hyggede sig. På et tidspunkt ved middagstid, forsvandt de alle sammen. De skulle åbenbart op for at spise, men jeg følte mig pludselig helt alene.

Jeg havde en madpakke og en 2 dl. mælkeflaske med til frokost. Jeg fløj lidt ud over havet og droppede mælkeflasken, hvorefter jeg skyndte mig tilbage til opvinden på skrænten.

Over Rubjerg Knude prøvede jeg et par gange at lave en fuldkreds i det som jeg troede var termik. Men det var kun turbulens. Jeg vil tro at min flyvehøjde højde over Rubjerg var en 150-200m.

Da jeg skulle ned og lande, gled jeg sidelæns ind til pladsen og med god fart ind til landing, klokken var da 5 minutter over syv om aftenen. Det var ved at mørkne, og på jorden havde de talt om at sætte bilerne på række og tænde lysne.

Det var dejligt at komme ud af flyet og strække benene.

Rhønsegleren havde ikke hjul men mede. Derfor var den besværlig at flytte rundt med på jorden. Senere blev den modificeret med hjul og hed K6-R.

Dengang deltog vi i Flyvedags konkurrencen hvor klubben på 10 flyvninger skulle opnå de fleste

timer. Vi kokurerede hårdt med Karup, men måtte bide i det sure æble, og konstatere at Karup vandt. Jeg mener at de fløj en tur på 13 timer.

I dag er Rubjerg Knude fyr og tilhørende bygninger helt begravet i sand, kun fyret stikker op. Havet æder sig længere og længere ind, og om nogle år vil fyret nok forsvinde. Sandbanken foran fyret er i dag højere end fyret, jeg mener den er ca. 90 m høj. Det er pragtfuldt at gå oppe på sandbanken og nyde den flotte udsigt over hav og land. Men du skal være forberedt på at du har sand alle vegne, i hår og næse, men en oplevelse er det.

Året efter var jeg på Lønstrup med 2 piloter der skulle have deres femtimer. Vi startede dem og sad oppe i fyrtårnet for at spise frokost, da vi pludselig så begge fly i medvind fløj lavt ind over landet. Heldigvis kom de ikke noget til i landingen, men jeg havde ikke sagt til dem, at de aldrig måtte vende rundt og flyve med vinden i ryggen ind til landings banen. Det var en forskrækkelse og en advarsel om vejrets kraft.

Mange dejlige oplevelser har vi haft med svæveflyvning. Men når jeg tænker tilbage, kan jeg næsten ikke fatte, at sidde 12 timer, mutters alene, og blot flyve frem og tilbage over de samme skrænter.